

skal overveje og to Ministre skulle overveje, at det er forkasteligt, at man anser Jagten for en ædel Fornøjelse. Hvad kommer det os ved, hvad man kalder Jagten for? Det er ganske at skyde over Maalet. Folketinget skal overveje og de to Ministre skulle overveje, at Parforcejagten og andre Arter af Jagt, ved hvilke Dyr pines med Forsæt, ere Barbari. Hvad skulle vi med Parforcejagt? Det er noget, der slet ikke er moderne. Hvor mange af Tingets Medlemmer pleje at jage par force til Hest? Naar Landbrugsmi- nisteren er ude at drive Statens Skove af, sker det saa til Hest med det øvrige Mi- nisterium og andre Jagtvenner i Følge med et halsende Koppel Hunde med sig? Vi kende det ikke, hvad skulle vi saa med det? Vi se under Punkt 17, at to Fag- ministre skulle overveje og Folketinget skal overveje, at Bæring af Pelsværk er uforene- lig med god Smag og moderne Kultur og ikke hygiejnisk. Er det Dyrebeskyttelse eller Vrøvl? Hvad kommer det os ved, om det er god Smag eller ej. Og i Punkt 20 se vi, at to Fagministre skulle overveje og Folketinget skal overveje, at den næste Kongres skal afholdes i Amerika i Aaret 1913. Det kan da ogsaa være os ganske ligegyldigt.

I alt saadant noget, som er os ganske uvedkommende, drukner Sagens Kærne og det gode Udspring fra de gode Mennesker, der have haft med denne gode Sag at gøre. Hvis man nu i Stedet herfor paa formel rigtig Maade havde indgivet et An- dragende til de to Fagministre om, at vi skulde udbrede Kendskab til Dyrenes Liv og Leven og til Dyrebeskyttelse og Dyre- værn gennem Undervisningen i Skolerne og gennem Præsternes Prædikener — det er Andragendets Punkt 1 — og saa senere hen f. Eks. tog Punkt 11, om at vi skulde lade være at fremme den hensynsløse Jagt paa nyttige Dyr, hvis Skind eller Fjer bruges til Pynt, og at vi meget praktisk kunde gøre det ved at udstede Forbud mod Import af saadanne Dyrs Skind og Fjer, og havde vi faaet disse to Ting fremmede, saa havde vi kunnet spare os at danne Dyrebeskyttelsesforeninger mel- lem Transportarbejdere, thi naar de vare opdragne gennem Skoleundervisningen til at være gode mod Dyrene, havde de ogsaa nok kunnet sætte Hanen og Duen i Kur- ven eller Kassen paa en omhyggelig Maade, naar disse skulde transporteres fra det ene Sted til det andet. Saa havde vi ogsaa kunnet undgaa en særlig Dyrebeskyttelses-

forening mellem Politibetjentene, thi saa havde ogsaa disse Mennesker faaet Inter- essen for Dyrebeskyttelsen ind fra Barnsben.

Tanken om Beskyttelse for Dyrene er i Tidens Løb trængt saadan igennem, at jeg er sikker paa, at der f. Eks. i dette Ting ikke er et eneste Medlem, eller at der paa Sjælland ikke findes en Mand, Kvinde eller Dreng, som nogen Sinde har beskudt eller beskadiget en Stork. Ja, det er ikke af det Hensyn, det ærede Med- lem, der ser paa mig, tænker paa, af Hen- syn til Troen paa, at Storkene bidrage til Menneskeslægtens Formerelse, thi der er mange Familier, der slet ikke interessere sig for denne Formerelse i saa høj Grad som for Storkens Fredning. Men jeg tror, at man gennem Lærergerningen kan ud- rette, hvad der skal udrettes i Retning af Paavirkning af den kommende Slægt, og hvis vi gik saa langt, at vi fremmede Un- dervisningen i disse Fag, og holdt, som her staaar, en Dyre- og Plantedag for alle Skolerne, hvor Børnene fik det indprentet paa Mark og i Skov, vilde Efterslægtens Børn være rustede paa en saadan Maade, at de vare Dyrenes Venner og Værnere og, til sin Tid, naar de selv vare blevne Forældre, i Stand til at lære deres egne Børn, at man skal være god mod Dyrene og ikke berøve Fuglene deres Æg eller Unger. Og hvis man saa fik Opfordring til at nægte Tilladelse til at importere nyttige Fugles, Insektfangeres, Fjer og Skind, hvor mange Medlemmer af dette høje Ting vilde saa stemme imod en saa- dan Bestemmelse? Jeg tror, den vilde blive enstemmigt vedtagen her i Folketinget. Maaske vilde der i Landstinget være nogle enkelte Stemmer imod, for Sneppens Skyld, det kan være, men selv det kunde vi vel komme over; om vi skulde tage en poli- tisk Konflikt paa Sneppen, tror jeg endda, det nuværende Ministerium vilde have Kraft nok til at sejre der.

Jeg vil lægge denne gode Dyreværne- forening „Svalen“ paa Sinde, at den skal ikke gaa frem ad Sentimentalitetens Vej, men ad Fornuftens Vej, og naar den kom- mer med Andragende, skal den ikke give os mere, end den selv og vi kunne gabe over, saa at naar vi gennemføre det, avancere vi et Skridt fremad og gøre Til- standene bedre, end de før vare. Jeg ønsker nu at høre, om dette Andragende har været hos Ministeren. Hvis dette er Tilfældet, vil jeg, trods alle de Mangler og Besynderligheder, der er ved det, give det min Stemme for Sagens Skyld.